KUTSUA JEESUS PAIKALLE

(Calling Jesus On The Scene)
64-0319 · Denham Springs, Louisiana, USA, 19.3.1964

1 Me luemme Herran Sanan. Matteuksen evankeliumista, 8. luvusta, 23. jakeesta alkaen, luemme seuraavaa.

Ja kun hän astui veneeseen, hänen opetuslapsensa seurasivat häntä.

...ja katso, merellä nousi suuri myrsky, niin että vene peittyi aaltoihin; mutta hän nukkui.

Ja hänen opetuslapsensa tulivat hänen luokseen ja herättivät hänet sanoen: "Herra, pelasta meidät, sillä me hukumme".

Hän sanoi heille: "Miksi te pelkäätte, te vähäuskoiset? Silloin hän nousi ja nuhteli tuulia ja merta, ja tuli aivan tyyntä.

Mutta he ihmettelivät ja sanoivat: " Kuka tämä oikein on, niin että jopa tuulet ja meret tottelevat häntä?".

2 Kumartakaamme nyt päämme rukoukseen.

3 Taivaallinen Isämme, olemme tänä iltana niin onnellisia siitä, että tämä mahtava Henkilö, joka saa tuulet ja meren tottelemaan Häntä, on kanssamme. Olemme kiitollisia siitä, että meillä on tämä suuri todistus siitä, että Hän elää vielä tänään, ja tiedämme, että Hän on Iankaikkinen, eikä Hän voi koskaan kuolla. Hän elää iankaikkisesti ja on osoittanut suurta armoaan meille, ihmislapsille, näinä päivinä. Me olemme tarpeessa oleva kansa, Herra, sellaisessa tarpeessa, että kukaan muu ei voisi täyttää tarpeitamme kuin Sinä. Niinpä odotamme tänä iltana, että Sinä tulisit tänne kokoontumiseemme ja tekisit itsesi tunnetuksi meille antamalla syntimme anteeksi, lisäämällä uskoamme, Herra, ja parantamalla sairautemme ja vaivamme. Ja kun me tänä iltana menemme koteihimme, voikaamme olla onnellisia ja voikaamme olla kuten nuo Emmauksesta tulleet: "Eikö sydämemme palanut sisällämme, kun Hän puhui meille matkan varrella?" Sillä me pyydämme sitä Hänen Nimessään. Aamen.

Voitte istuutua.

4 Olen melkein kuin Sakkeus; nämä asiat ovat aina liian lyhyitä minulle. Haluan puhua teille vain hetken ajan, ennen kuin rukoilemme sairaiden puolesta. Kiitän teitä hienosta yhteistyöstänne, ja siitä, että uskoitte

Henkeen eilen illalla, kun puhuimme, ja luotamme siihen, että siitä tulee Hänen siunaustensa suuri vuodatus.

5 Muistakaa aina, että se, minkä vuoksi olemme täällä, on yrittää lisätä uskoanne Hänen Läsnäoloonsa, jotta saisitte sen, mitä pyydätte. Silloin, uskon kautta, te tulette uskomaan.

6 Muistakaa nyt, että jokainen lunastussiunaus on jo ostettu. Hinta on maksettu, on olemassa vain yksi tapa, miten voitte koskaan saada sen, on uskoa ja hyväksyä se. "Hän on meidän tunnustuksemme [confess - toim.] ylipappi." Heprealaiskirjeessä sanotaan tuossa kohtaa, hepreaksi, että "Hän on meidän tunnustuksemme [profess - toim.] ylipappi". Tunnustaminen [profess -toim.] ja tunnustaminen [confess -toim.] ovat tietenkin sama asia. Joten me... Hän on tunnustuksemme ylipappi, siksi Hän ei voi tehdä mitään puolestamme, ennen kuin me ensin tunnustamme, että Hän on tehnyt sen. Ja sitten kun me tunnustamme sen, silloin Hän on ylipappi, välittäjä, joka ryhtyy tekemään työtä sen eteen ja tekee sen oikein. Niinpä me rukoilemme tänä iltana luottaen Jumalaan, Hänen ystävällisyyteensä ja laupeuteensa, että Hän antaisi meille tänä iltana armonsa runsauden. Ja nyt, muistakaa, teidän on hyväksyttävä se.

7 Nyt me tulemme rukoilemaan sairaiden puolesta, ennen kuin lähdemme, ja laskemaan kädet heidän päällensä, mutta toivoisin, että teillä olisi tarpeeksi uskoa, jotta teidän ei tarvitsisi tehdä sitä. Toivon, että voisitte vain kurottautua ylös ja sanoa: "Herra Jeesus, minä uskon Sinuun. Minä..." Hän uskoo Sanaan.

8 Nyt, näetkö, Jumala on erilainen kuin mitä me olemme. Jos me sanoisimme sinulle jotain, mitä sinun pitäisi tehdä, etkä sinä uskoisi sitä, me sanoisimme: " Annetaan heidän olla rauhassa. Heidän ei tarvitse uskoa sitä." Mutta sellainen ei ole Jumala, meidän Isämme. Hän tekee jatkuvasti jotain muuta saadakseen teidät uskomaan. Hän yrittää pitää Sanansa, ja Hän tulee pitämään Sanansa.

9 Syy siihen, miksi Hän tekee noita asioita, joita Hän tekee nyt, on se, että Hän on luvannut tehdä ne. Ei niin, että Hänen olisi pakko tehdä ne, mutta Hän lupasi tehdä ne, ja siinä on meidän luottamuksemme, että Hän pitää aina lupauksensa.

10 Nyt jokainen teistä, kun teillä on sairaita, läheisiä ja niin edelleen, laittakaa, jos he eivät voi... kuten tämä pieni tyttö tässä, hän on liian nuori, ja hän on siinä tilassa, jossa hän on; kun uskotte, laskekaa käten-

ne lapsen päälle jumalanpalveluksen ollessa käynnissä. Toiset, joilla on rakkaita, sydämessänne te ajattelette heitä; uskon kautta nostakaa heidät suoraan Jumalan eteen, rukouksessa. Nyt, ja siksi, sitten uskokaa. Kun jotain tapahtuu, te...

11 Te ette voi pakottaa itseänne uskomaan. Te, se on jotain, se on ominaisuus, joka on teissä. "Usko on asioiden olemus", ei vain mielikuvitusta. "Se on niiden asioiden olemus, joita toivotaan, todiste niistä asioista, joihin uskotte, mutta joita ette näe." Ja kaikki, koko kristillinen asevarustus nyt, muistakaa, on uskon kautta. Kaikki yliluonnollinen, rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, hyvyys, sävyisyys, kärsivällisyys, ne ovat kaikki näkymättömiä asioita. Siinä on koko kristityn asevarustus. Kristitty katsoo aina asioihin, joita hän ei näe, koska hän katsoo lupaukseen.

12 Jokin aika sitten, monta vuotta sitten, minut kutsuttiin kerran sairaalaan rukoilemaan pojan puolesta, joka oli kuolemassa mustaan kurkkumätään. Olen maininnut tästä monta kertaa, koska se on minulle hyvin merkittävä tapaus. Isä oli melko iäkäs mies, ja äiti. Ja tämä nuori mies oli kai noin neljätoistavuotias, ja hän oli heidän ainoa lapsensa. Hän oli kuolemassa mustaan kurkkumätään, ja hänen sydämelleen tapahtui jotain. Hän oli tajuton. Ja he olivat vain... Hän oli vain... hän oli juuri ja juuri elossa; en muista, millainen hänen sydämenlyöntinsä oli; hengitys oli hyvin heikkoa.

13 Ja vanha isä kävi kokouksessa ja anoi, tapasi johtajan ja kaikki muutkin. "Tulkaa, rukoilkaa! Tulkaa, rukoilkaa! Siinä kaikki, tulkaa vain sairaalaan ja rukoilkaa."

Johtaja sanoi: "Tuokaa hänet kokoukseen."

14 Hän sanoi: "Emme voi siirtää häntä sairaalasta. Hän tekee kuolemaa." Ja hän sanoi: "Jos veli Branham vain tulisi ja pyytäisi Jumalalta, Jumala antaisi sen."

Ajattelin: " Millainen usko!"

15 Menin sairaalaan, mutta lääkärit eivät päästäneet minua sisään. He sanoivat: "Ei, olet naimisissa, sinulla on lapsia." Billy Paul oli silloin pieni. He sanoivat: "Et voi mennä sisään, koska sinulla on lapsi."

16 Minä sanoin: " Nyt olen ymmärtänyt, että lääkäri itse oli katolilainen." Kysyin: "Jos pappi haluaisi antaa lapselle viimeisen toimituksen, jos hän on katolilainen, antaisitteko hänelle luvan mennä sisään?"

17 Hän sanoi: "Se on eri asia. Papilla ei ole lapsia." Näettekö? Hän sanoi:

"Sinä veisit bakteerin lapsellesi."

18 Minä sanoin: "Mutta katsokaa, herra. Antakaa minun ottaa vastuu. Allekirjoitan paperin. Otan vastuun. Jos minulla ei ole tarpeeksi uskoa mennä sinne sitten sen takia, silloin minulla ei ole mitään asiaa mennä sinne, alun alkaenkaan." Sanoin silloin: "Mutta minä otan vastuun." Ja sanoin: " Ajatelkaa nyt, jos tuo poika olisi katolilainen ja hän olisi kuolemaisillaan, ja estäisittekö te pappia mitenkään antamasta hänelle kirkon viimeistä toimitusta?"

Hän sanoi: "Ei, en tekisi sitä."

19 Minä sanoin: "Minä merkitsen heille yhtä paljon kuin pappi katolilaiselle."

20 Hän sanoi: "Hyvä on", ja hän suostui lopulta. Hän puki minut kuin olisin ollut jonkinlainen Ku Klux Klanin jäsen, kaikenlaista tavaraa päälleni, ja - ja hän vei minut sinne kuolevan pikkupojan luokse.

21 Äiti ja isä polvistuivat toiselle puolelle. Rukoilin vain yksinkertaisen pienen rukouksen: "Herra Jeesus, luotan siihen, että Sinä herätät tämän pojan tämän isän ja äidin uskon tähden", ja laskin käteni pienen pojan päälle. Hän oli ollut tajuttomana muistaakseni kolme, noin kolme päivää, ja hän hengitti hädin tuskin. Nousin ylös ja sanoin: "Aamen." Rukoilin hetken ja nousin ylös.

22 Ja vanha isä otti äidin syliinsä ja sanoi: "Ajattele, kulta, meidän poikamme on parantunut". Siitä ei näkynyt jälkeäkään. Ja he vain halasivat toisiaan ja kiittivät Herraa.

23 Ja pieni hoitaja, pieni lapsi, nuori nainen, pikemminkin, hän oli luultavasti noin kahdeksantoista, kahdenkymmenen vuoden ikäinen. Hänellä oli sairaanhoitajan nauha, ja hän... tai hän oli valmistunut sairaanhoitajaksi. Ja hän sanoi: "Herra, pelkäänpä, ettette ymmärrä." Hän sanoi: "Poika tekee kuolemaa."

Mies sanoi: "Oi, ei. Poika tulee jäämään henkiin." Niin isä sanoi.

24 Ja hän sanoi: "Kuinka voitte käyttäytyä tuolla tavalla ja... te tiedätte, että poikanne on kuolemaisillaan, te olette saaneet tuollaisen väärän vaikutelman?"

Hän sanoi: " Ei se ole mikään väärä vaikutelma." Hän...

25 Hän sanoi: "Katsohan." Nyt minä saatan... Siellä saattaa olla lääkäri läsnä. En tiedä tästä lääketieteestä enkä lääketieteellisten termien välineistä. He ottivat häneltä jonkinlaisen sydänfilmin, ja hänen sykkeensä

oli niin alhaalla. Se oli ollut alhaalla niin kauan. Lääkäri sanoi... Sairaanhoitaja toisti lääkärille, että hän sanoi... " Ei ole koskaan historiassa tiedetty, että jos syke on noin alhaalla, se voisi enää koskaan elpyä."

26 En koskaan unohda sen vanhuksen katsetta. Vanha isällinen mies käveli sinne ja pani kätensä pienen hoitajan olkapäälle. Hän sanoi: "Sisar", hän sanoi, " näetkö, sinä katsot tuota taulua". Hän sanoi: " Siinä on kaikki, mitä osaat, vain katsoa sitä. Mutta", hän sanoi, "minä katselen Jumalallista lupausta."

27 Poika on nyt lähetyssaarnaajana Afrikassa, ja hänellä on kolme lasta. Näetkö? Näetkö? Riippuu siitä, mitä te katsotte. Hän uskoi.

28 Nyt, se on sitä samaa uskoa: "Jos tulet ja lasket kätesi lapseni päälle." Tämä on samaa uskoa. Jos Sinä sanot sanan, niin palvelijani..." Katsokaa, se on jotain, mitä teillä on. Sinä...

29 Se ei siis ollut - ei ollut teeskentelyä. Tuo vanha kaveri uskoi sen. Hän oli saanut otteen jostakin.

30 Se nainen, joka koski Hänen vaatteeseensa. "Jos vain voisin koskettaa hänen vaatettaan!" Näin on. Teidän on tartuttava tuohon uskoon, syvällä sydämessänne. Se on aivan kuin sanoisit...

31 Tiedätkö, mies, jos olet oikeanlainen aviomies, maailmassa ei ole naista, jota rakastaisit samalla tavalla kuin vaimoasi. Saattaa olla muita naisia, jotka ovat kauniimpia. Saattaa olla naisia, jotka olisivat kauniimpia ja niin edelleen. Mutta jos todella rakastat vaimoasi, siinä on jotain, niin et huomaa, miltä hän näyttää. Sinä rakastat häntä. Ja sinä... et tiedä miksi, mutta rakastat häntä. Ja naiset, rakastakaa samoin miestänne. Te, te rakastatte. Ja te nuoret tytöt poikaystäviänne kohtaan, poikaystävät tyttöystäviä kohtaan. Jos olette tavanneet sellaisen ihmisen, jota tiedätte rakastavanne, siellä on jotain, mistä tiedätte, että rakastatte häntä.

32 No, sama asia koskee myös uskoa. Tiedätte, että niin tulee tapahtumaan. Ei ole olemassa varjoakaan, vaikka kuinka moni sanoisikin päinvastaista; te silti uskotte samaan asiaan, koska se on aitoa, todellista, aitoa uskoa. Nyt, olkoon teillä se tänä iltana, kun puhumme tästä aiheesta.

33 Olen puhunut niin paljon ja ollut kokouksissa niin pitkään, ettei minulla ole ollut yhtään lepoa joulun jälkeen. Ja kurkkuni on hieman käheä, johtuen vaihtelevasta säästä ja ajasta ja niin edelleen.

34 Haluan puhua teille tänä iltana aiheesta ”herättäkää Jeesus" tai: *Kutsua Jeesus paikalle.*

35 Lukemamme Kirjoitusten kohdan perusteella huomaamme, että oli ollut suuri kokous. Jeesus oli kulkenut ympäriinsä, tehnyt suuria ihmeitä, tehnyt aina hyvää ja tehnyt myös sitä, mikä oli Jumalalle mieluista. Hän oli aina miellyttänyt Jumalaa, mutta hän ei miellyttänyt itseään, sanotaan Raamatussa. Ja me huomaamme, että Hän oli perusteellisesti tehnyt itsensä tunnetuksi, kuka Hän oli, tekojensa kautta. Hänen tekonsa osoittivat, Kuka Hän oli.

36 Ja voima oli kadonnut Hänestä. Hän oli opettanut vertauksien avulla, koko päivän, ja voima oli kadonnut Hänestä. Ja Hän oli… Hänellä oli aikomus ylittää meri, mennä toiselle puolelle. Koska Hän oli sellainen kuin Hän oli, Hän tiesi, että toisella puolella oli edessä suuri tehtävä. Ja Hän oli hyvin väsynyt. Voimaa oli lähtenyt Hänestä koko päivän ajan, kun ihmiset olivat koskettaneet Häntä uskollaan ja uskoneet Häneen ja niin edelleen. Ja Hän oli...

37 Voima oli lähtenyt Hänestä, ja Hän oli väsynyt. Niinpä Hän meni takaisin veneen takaosaan ja laskeutui tyynylle, Raamattu kertoo meille, lepäämään, kun vene oli ylittämässä merta, ylittämässä Galilean merta, oli mahdollisuus pieneen lepoon.

38 Hänen opetuslapsensa ottivat airot ja nostivat purjeet, ja aivan niin kuin merimiehet tekisivät. He, se oli heidän, monien heistä, heidän ammattinsa. He olivat kalastajia siellä merellä, ja he tiesivät, miten näitä veneitä ohjattiin. Ja he olivat palanneet takaisin ammattiinsa, he viettivät suurta iloitsemisen aikaa, riemujuhlaa, ehkä he keskustelivat niistä asioista, jotka olivat tapahtuneet tuona päivänä.

39 Tiedättehän, siinä on jotakin, kun näemme Herramme Jeesuksen tekevän asioita ja tiedämme, että kyseessä on Hän, eikä kukaan muu voisi tehdä sellaista kuin Hän, me vain yksinkertaisesti... Kun kokoonnumme yhteen, me vain... Kaikki haluavat todistaa. Kaikki haluavat sanoa jotain ja puhua siitä. Seurakunnassanne voi olla herätys; pastori voi puhua suurenmoisen sanoman tai evankelista tai kuka tahansa, tai voitte nähdä jonkin tietyn asian tapahtuvan, tai naapurustossa joku on parantunut. Naapurit kokoontuvat yhteen ja puhuvat siitä. "Kuinka ihmeellistä! Olitko sinä siellä? Sinun olisi pitänyt nähdä se. Se oli mitä ihmeellisintä." Jumalan teoissa on jotakin sellaista, joka kiihottaa ihmisen sydäntä enemmän kuin mikään muu tapahtuma. Se on... Se on vain unohtumaton kokemus, kun tulemme kosketuksiin Herran Jeesuksen kanssa ja näemme ne asiat, joita Hän tekee, niin suuret ja ihmeelliset ovat Hänen tiensä.

40 Nyt huomaamme, että he iloitsivat niistä teoista, joita tuon päivän herätyksessä oli tapahtunut, ja ehkä minä vertaisin meitä siihen tänä iltana, samalla tavalla.

41 Olemme juuri todistaneet eräästä suurimmista herätyksistä, joita maailma on uskoakseni koskaan nähnyt näiden viimeisten kymmenen, viidentoista vuoden aikana. Se on ollut herätys, joka ei ole ollut samanlainen kuin Billy Sundayn tai walesilaisten herätys, Wesleyan herätys, Moodyn herätys tai Billy Sundayn herätys. Se on ollut maailmanlaajuinen, kaikkialle maailmaan ulottuva asia. Suuret parantamiskokoukset ja suuret herätystulet ovat palaneet käytännössä jokaisella maailman kukkulalla. Juuri tänä iltana, kaukana Afrikassa, Kiinassa ja Japanissa, tätä evankeliumia saarnataan ja ihmisiä paranee juuri tällä hetkellä ympäri maailmaa. Se on ollut yksi suurimmista herätyksistä, koska uskon, että se on yksi viimeisistä herätyksistä, joita tämä maailma tulee näkemään, maailman laajuinen herätys.

42 Mutta nyt, viime vuosina, tilanne on hiljentynyt. Ihmisten keskuudessa ei ole enää havaittavissa samanlaista innostusta kuin ennen.

43 Muistan, että minulla oli Pyhän Hengen kautta etuoikeus olla keihäänkärkenä tuossa herätyksessä, joka alkoi, kun Herran enkeli ilmestyi joella ja sanoi sen monta vuotta sitten. Ja näin sen tapahtuvan, ja näin sen sytyttävän sananpalvelijoiden sydämet tuleen, kaikkialla puhkesi herätyksiä. Saatoitte vain yksinkertaisesti kävellä rakennukseen, ja ihmiset nousivat vuoteistaan ja paareistaan ja kävelivät parannettuina pois. Ei tarvinnut sanoa sanaakaan. Pelkkä läsnäolo, muuta ei tarvittu.

44 Muistan erään illan Vandaliassa, Illinoisissa. Kävelin kokoukseen, enkä ollut ollut kokouksessa yli viittä minuuttia kauempaa, eikä siellä ollut yhtään heikkokuntoista ihmistä missään. Pyörätuoleja työnnettiin ulos ja kasattiin. Sokeat saivat näkönsä, ja kuurot ja mykät puhuivat, ja - ja aivan yksinkertaisesti... Herran Henki oli läsnä, ja Hän vain paransi koko joukon. Nyt, silloin voitte tehdä jotain, kun herätys on käynnissä. Mutta jos annatte tuon herätyksen tulen sammua, silloin tuskin voitte... Ihmiset ovat yhä kristittyjä, mutta he eivät ole heränneet tuohon Henkeen, tuohon suureen ilmapiiriin, joka saa aikaan jotain.

45 Se on aivan kuin takomossa, sepän pajassa. Rauta on saatava kuumaksi, ennen kuin sitä aletaan hakata alasimen päällä. Jos näin ei tehdä, sitä ei koskaan saada suoristettua.

46 Ja sitä herätyksen aikaansaaminen vaatii, että kaikki ovat Pyhän Hengen kuumuuden alla, joka on tuonut alas Jumalan voimat, ja saa herätyksen liikkeelle. Sitten on rukouskokouksia meneillään, päivin ja öin, joka hetki, kaikkialla. Ihmiset eivät edes halua poistua paikalta!

47 Muistan Jonesborossa, Arkansasissa, kun aloitin ensimmäisen kerran... noin kolmannessa kokouksessani. Aluksi St. Louisissa, sitten Corningissa ja sitten Jonesborossa. Lehdessä luki: "Kokouksessa oli 28 000 ihmistä." Kahdenkymmenen tai kolmenkymmenen kilometrin säteellä kaupungista oli vain telttoja pystytetty. Jonesboron pikkukaupungissa ei voinut saada maalaistaloa, jossa olisi voinut yöpyä. Ja ihmiset tulivat kilometrien päästä, kantoivat lyhtyjä, kävelivät tiheikköjen läpi, ottivat kyydin bussilla ja tulivat.

48 Istuin eräänä iltana erämaassa rukoilemassa ennen kokouksen alkua ja näin nuorten naisten tulevan kengät ja sukat kainalossaan. Ennen kuin he pääsivät perille, he pysähtyivät ja pyyhkivät pölyn pois jaloistaan ja pukivat sukat ja kengät jalkaansa ja menivät kokoukseen.

49 Ja olen nähnyt heidän panevan sairaat lapsensa vanhojen puuvillavaunujen alle ja jäävän sinne ympäri vuorokauden; pitelevän papereita ja kankaita heidän päällään, kun satoi ja myrskytuuli puhalsi; he eivät lähteneet paikaltaan, vaan odottivat vain pääsevänsä sisälle rakennukseen.

50 Siellä sokeat näkivät ja kuurot kuulivat. Ja tänä iltana palvelustyö on sata mailia tuota pidemmällä, mutta herätysten liekit ovat sammuneet.

51 Näitte ihmisten kävelevän sinne ja sanovan... Vain osoitettiin sormella ja sanottiin: "No, uskotko sinä, veli?". Siinä kaikki, hän oli poissa ja mennyt. Siinä kaikki, mitä piti tehdä. He uskoivat. Herätys oli menossa.

52 Nyt nämä opetuslapset olivat nähneet sen, ja amatöörien tavoin he eläytyivät ilolla siihen, mitä he olivat nähneet tuona päivänä tapahtuneen, samaan aikaan kun Jeesus lepäsi.

53 Ja luulen, että herätys vaikuttaa jotenkin tuollaiselta, ja että elämme nyt vain rauhoittumisen aikaa, kun Hän lepää ehkä kokousten tai herätyksen ja Hänen Tulemuksensa välissä. Ja me iloitsemme niistä asioista, joita olemme nähneet tapahtuneen tämän herätyksen aikana, suurista ja ihmeellisistä teoista. Riippumatta siitä, mitä maailma sanoo, me olemme kuitenkin nähneet sen tapahtuneen! Se on lausunto, se on tosiasia, se tapahtui.

54 Heidän on täytynyt käyttää tilaisuus hyväkseen, sillä aikaa kun purjeet kuljettivat melko hyvin, puhuakseen Hänestä, Hänen teoistaan, Hänen väitteistään, Hänen messiaanisuudestaan. Monet heistä saattoivat... näistä opetuslapsista saattoivat puhua toisilleen siitä, mitä he olivat nähneet tapahtuneen.

55 Aivan kuten me teemme Shreveportin herätyksen aikana, herätyksen aikana jossain muussa kaupungissa, me puhumme siitä.

56 Nyt tuolla tavalla he tekivät. Ehkä se oli Simon, kuten puhuimme eilen illalla, joka sanoi: "No, kun Andreas kertoi minulle Hänestä, olin vain vähän epäileväinen. Mutta kun Hän kertoi minulle, kuka minä olin ja kuka isäni oli, se poisti minusta kaiken arvailun. Minä uskoin sen silloin."

57 Saattoi olla, että Filippus, joku toinen; saattoi olla, että Andreas sanoi. Puhuimme eilen illalla siitä naisesta kaivolla. He saattoivat puhua hänestä, kun he sanoivat jotakin tällaista: "Veljet, tiedättehän, kun minulla oli kummallista aikaa, kun minä... me lähdimme hakemaan ruokaa. Ja kun tulimme takaisin, seisoimme pensaiden takana ja näimme Hänen puhuvan tuon huonomaineisen naisen kanssa. Ajattelimme sydämessämme: 'Mitä jos jotkut papit tulisivat ja näkisivät tämän, meidän Mestarimme puhumassa tällaisen naisen kanssa, mitä he sanoisivat Hänestä?' Ja sitten muistimme, kuinka tiesimme, että meillä oli luottamus Häneen, että Hänellä oli jokin tarkoitus, kun Hän puhui naisen kanssa.

58 "Ja kun Hän sitten sanoi hänelle: 'Hae miehesi ja tule tänne'. Ja hän sanoi: 'Minulla ei ole aviomiestä.' Kuinka meidän sydämemme hyppäsi, koska ajattelimme, että siinä on yksi kerta, kun tapahtuu epäonnistuminen. Jeesus oli sanonut naiselle, että hänellä oli, hänen piti mennä hakemaan 'aviomiehensä', vaikka hänellä ei ollut aviomiestä. Muistatteko ilmeen, joka meidän kasvoillamme oli, kun ihmettelimme, kun ajattelimme, että kaikki se luottamus, joka meillä oli Häneen, ja tässä se yhtäkkiä katosi?

59 "Sitten huomasimme, että heti Hän puhui ja sanoi: 'Sinä olet puhunut totta, sillä sinulla on ollut viisi aviomiestä, ja se, joka sinulla nyt on, ei ole sinun miehesi.'

60 "Sitten, kun hän silloin tunnisti, että Hän on Messias, Jumalan Messias, ja sanoi siellä, että: 'Me tiedämme, että Messias on tulossa. Sinun täytyy olla profeetta, sillä me tiedämme, että kun Messias tulee, Hän tu-

lee tekemään tällaista. Ja todistuksella siinä kaupungissa, tuon naisen todistus vaikutti kaupungin asukkaisiin.""

61 Sitten se saattoi olla nuori Johannes, joka sanoi: "Tiedättekö, minäpä kerron teille, mikä teki sen minulle todeksi, kun Hän tuona päivänä mursi leivän. Meillä kaikilla oli nälkä, ja Hän oli lähtenyt erämaahan, emmekä me löytäneet Häntä, ja siellä me tapasimme Hänet. Ja kaikki kansanjoukot tulivat paikalle, ja ensimmäiseksi, tiedättehän, kun me löysimme Hänet, me sanoimme: "Lähetä heidät pois kaupunkiin hakemaan ruokaa". Ja - ja Hän käski meidän 'ruokkia heidät' silloin. Ja Hän otti ne viisi leipää ja kaksi pientä kalaa, ja Hän mursi sen leivän. Ja huomasin, että Hänen kätensä, kun Hän kurottautui takaisin hakemaan toista leipäpalaa, se oli kasvanut taas ennalleen. Ja sitten kun Hän kurottautui takaisin, laittoi sen lautaselle ja kurottautui sitten takaisin, tuo kala oli taas kasvanut ennalleen. Eikä se ollut vain tavallinen kala, vaan se oli jo paistettu kala, joka kasvoi ennalleen.

62 "Minkälaisen atomin Hän päästi irti, veljet, paistetun kalan, paistetun leivän, joka ohitti kasvamisen?" Ja me tiesimme, että Hän oli Luoja, mutta tässä Hän loi jo paistetun kalan ja paistetun leivän."

63 Johannes on saattanut sanoa jotakin tällaista. Hän sanoi: "Tiedättekö, kun olin pieni poika, asuimme Jerikon lähellä. Muistan, että juutalaisella äidilläni oli tapana keinuttaa minut iltapäivällä uneen; otin iltapäiväunet. Minulla oli tapana katsoa häntä silmiin, ja hän kertoi minulle Raamatun kertomuksia."

64 Ja, tiedättehän, että se on hyvä asia, jonka jokainen äiti voi tehdä lapselleen. "Kasvattaa lapsi siihen suuntaan, mihin hänen tulisi mennä." Se olisi parempi kuin se, että laitetaan televisio päälle ja katsotaan joitain näistä asioita, joita televisiosta tulee. Olisi parempi, jos lukisitte hänelle Raamatun kertomuksen, koska se tekee vaikutuksen hänen pieneen mieleensä.

65 Nyt hän sanoi: "Hänellä oli tapana... Hänellä oli tapana kertoa minulle kertomus - kertomus siitä, kuinka suunemilaisen naisen pieni poika herätettiin henkiin profeetta Elian toimesta. Pidin siitä. Sitten hänellä oli tapana kertoa minulle kansastamme, joka tuli pois Egyptistä. Olimme aivan Jordanjoen varrella. Hän osoitti joen toiselle puolelle ja sanoi: "Johannes, he leiriytyivät juuri tuonne toiselle puolelle. He olivat neljäkymmentä vuotta erämaassa, ja Jumala ruokki heitä mannalla. Heidän vaatteensa eivät koskaan kuluneet. Ja Jumala antoi heille joka aamu tuo-

retta leipää.

66 Ja kuinka pienen, lapsellisen sydämeni kanssa minulla oli tapana sanoa: 'Äiti, onko Jumalalla paljon isoja uuneja tuolla ylhäällä taivaassa, ja Hän leipoo kaiken tämän leivän ja laittaa Enkelinsä valmiiksi tuomaan alas aamuleivän ja asettamaan sen...?'.

67 "'Ei', hän sanoi. 'John, sinä olet liian nuori ymmärtämään. Katsohan, Jumalalla ei ole uuneja taivaassa. Hän ei tarvitse uuneja. Meillä on oltava uunit. Mutta Jumala ei tarvitse niitä, koska Hän on Luoja. Hän vain sanoo, ja leipä asetetaan... Hän on Luoja.'

68 "Ja, veljet, kun seisoin siellä tänään ja katselin, kun Hän otti tuon leivän palan ja repäisi sen irti, ja kun Hän kurottautui takaisin hakemaan toista palaa, se luotiin, tiesin, ettemme olleet seuraamassa - seuranneet väärää profeettaa. Tuo oli Luoja, Hän itse, ihmisessä." Ja...

69 Sitten he saattoivat keskustella joidenkin ihmisten asenteesta; jotkut uskoivat, jotkut eivät; ja sitten Hänen asenteestaan ihmisiä kohtaan.

70 Nyt, tiedättehän, kristinusko on muuttunut niin paljon näinä viimeisinä päivinä. Nyt täytyy ihmisiä kohdella kuin vauvoja, luvata heille paljon, antaa heille paljon, jotta heidät saadaan uskomaan, tulemaan seurakuntaan, ja luvata heille, että he saavat parempia kumppaneita ja kaikkea muuta. Tuo ei ole kristinuskoa.

71 Kristinusko ei ole lastenleikkiä. Kristinusko on karua. Aivan. Se on... kristinusko ei ole kasvimaalla kasvava kasvi.

72 Kasvimaan kasvi on useimmiten hybridikasvi. Sitä pitää suihkuttaa koko ajan, jotta ötökät pysyvät poissa. Se johtuu sen heikkoudesta. Ja niin teidän on tehtävä monille kristityille, tavallaan ruiskutettava heitä monilla lupauksilla.

73 Te, te ette tarvitse sellaista. Todellinen aito terve kasvi ei tarvitse mitään ruiskutusta. Ötökät pysyvät poissa siitä.

74 Aivan kuten nykyään, kun ihminen yrittää ottaa asioita ja vääristellä niitä. Alussa Jumala sanoi: "Jokainen siemen tuottakoon lajinsa kaltaistaan."

75 Luin Valitut Palat -lehdestä, että he ottavat maisin, jota me kutsumme hybridimaissiksi, ja se tekee kauniimman tähkän, suuren, hienon tähkän, mutta siitä ei ole mihinkään, siinä ei ole mitään hyvää. Ja he tekevät paremman tomaatin, joka ei edes maistu tomaatilta, ja tekevät, nyt on olemassa kana, jolla ei ole edes siipiä. Risteyttävät! Näettekö?

76 Ja nyt muistakaa, että teillä saattaa olla hybridimaissi, mutta te ette voi istuttaa tuota siementä takaisin. Se ei tuota enää satoa. Se kuolee. Miksi? Koska siinä ei ole elämää. Sinun täytyy risteyttää se joka kerta. Jos se ei tekisi niin, se vain lisääntyisi. Se osoittaa, että evoluutio, ihmisen ideoiden mukaisesti, on väärässä.

77 Voit ottaa hevostamman ja aasin ja risteyttää ne keskenään ja saada muulin, mutta muulia ei voida risteyttää takaisin. Se on mennyttä. Siinä kaikki. Se on mennyttä.

78 Ja he sanovat nyt, että vielä kaksikymmentä vuotta, jos he eivät estä näitä ihmisiä syömästä tätä hybridiainesta, kuten maissia ja vehnää ja kaikkea, jota he risteyttävät, että " se tulee muuttamaan - naisten ryhdin. He eivät voi saada lapsia kahdenkymmenen vuoden kuluttua. Se tulee tappamaan sukupolven." Siinä ei ole sellaista ainesta.

79 Ihmiset eivät ole samanlaisia kuin ennen. Katsokaa nykypäivän ihmistä. Ennen pallopelit olivat rankkoja. Nyt heidän täytyy pitää kypärää; he tappavat tusinan joka vuosi, kun he lyövät päänsä kuin marsu, hän kuolee saman tien; on tappeluita ja kaikkea. Ihminen on tehty kasasta lantaa. Se johtuu hybridijutuista, ja se on saastuttanut koko elintapamme, koko taloutemme.

80 Ja - ja - ja tämä risteyttäminen on levinnyt myös seurakuntaan. Sen sijaan, että meillä olisi todella rosoinen joukko Raamattuun uskovia, he ovat risteyttäneet sen kirkkokuntien kanssa. Heidän on sanottava: "Minulla on sitä ja tätä, kuulun tähän ja kuulun tuohon". Se on risteytys, eikä se voi tuottaa itseään uudelleen.

81 Me tarvitsemme jälleen Apostolien tekojen kirjan. Mutta ainoa tapa, miten se onnistuu, on palata takaisin Raamatun ja pois näistä risteytysuskonnoista.

82 Risteytettyjä, niitä pitää hoivata! Ei ole uskoa! Vain joukko puuterihuiskuja, joista on tehty pehmeitä, jotka on lapsenomaisesti kasvatettu siihen. "Minä olen..." Minä kysyn, oletko sinä kristitty? "Olen metodisti." Oletko kristitty? "Olen presbyteeri. Minä olen helluntailainen." Se ei tarkoita tuon vertaa Jumalalle. [Veli Branham napsauttaa sormeaan - toim.]

83 Olet kristitty, koska olet syntynyt Kristuksen Hengestä ja Jumalan Sana elää sinussa.

84 Tiedättekö, minä pidän aina korkearotuisesta hevosesta. Tiedättekö,

sillä on järkeä. Voitte - te voitte opettaa sille asioita, tehdä sen kanssa asioita, ja se oppii. Mutta jos otatte vanhan muulin, te ette voi tehdä mitään sen kanssa. Se on vain iso vanha pitkäkorvainen aasi. Se istuu siinä, ja jos sille puhuu, se työntää korvansa ulos ja kysyy: " Huh? Huh?". Huh?" Se on vain risteytys.

85 Se tuo mieleen monet näistä niin kutsutuista kristityistä, risteymistä, aasi-uskonnosta. Kerrotte heille, että Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti; he sanovat: " Minä en usko siihen." Näettekö? Ja niin ette voi koskaan opettaa hänelle mitään. Miten te voisitte opettaa häntä; hän on joka tapauksessa mennyt. "Minun seurakuntani uskoo siihen tällä tavalla. Minun seurakuntani uskoo tuolla tavalla." Mutta Jumalan Sana sanoo, että Hän on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti! En pidä risteytetyistä kristityistä.

86 Minä pidän puhdasrotuisista hevosista. Se tietää, kuka sen isä oli, kuka sen äiti oli, kuka sen isoisä ja isoäiti oli. Se tuntee kaikki sukupolvet aina taaksepäin.

87 Niin tekee myös puhdasrotuinen kristitty, hän tietää, kuka hänen Isänsä on. Hän on tullut Jumalasta, Hän on Jumalan Sana, Hän on sama kuin Hän on aina ollut. Hän on todellinen Jumalan puhdasrotuinen tuote, Jumalan Sana on hänessä, Jeesus Kristus, joka tuo itsensä julki.

88 Joukko epäuskoisia! Jeesus halusi eräänä päivänä ravistaa pois joukon loiseläimiä, Hänellä oli liikaa seuraajia, jotka seurasivat Häntä. Hänellä oli opetuslapsensa. Sitten Hänellä oli ne seitsemänkymmentä, sananpalvelijoiden yhdistys. Sitten Hänellä oli seurakunta, tuhansittain. Ja sitten Hän teki tämän toteamuksen, Hän sanoi: "Ellette syö verta... syö Ihmisen Pojan lihaa ja juo hänen Vertaan, teissä ei ole Elämää."

89 Mitä luulette lääkärin sanovan, kun hän istuu seurakunnassa? Mitä luulette, mitä järkevästi ajattelevan miehen sanovan siitä, jota me kutsumme järkeväksi ajatteluksi? Hän ei koskaan selittänyt sitä. Hänen ei tarvinnut selittää sitä. Lääkäri sanoisi: "Menkää pois tuon kaverin luota. Hän on hullu. Hän... Meistä tulee ihmisvampyyrejä. Juomme ihmisen verta ja syömme hänen lihaansa."

90 Ja seurakunta, voisin kuvitella papin sanovan: "Nyt on oikea aika". Tässä me kohtaa me toimimme. Nyt lähdemme ulos! Emme enää koskaan osallistu yhteenkään kokoukseen." He lähtivät pois. Sitten Hän sai heidät kaikki lähtemään pois luotaan.

91 Sitten Hän kääntyi ympäri ja sanoi niille seitsemällekymmenelle: "Mitä te sanotte, kun te näette Ihmisen Pojan nousevan ylös Taivaaseen, josta Hän on tullut?"

92 Nyt ne seitsemänkymmentä sanoivat: "Ihmisen Poika, joka nousee ylös sinne, mistä Hän on tullut?". Hänhän on saanut meidät juuri sinne seimelle, jonne Hän syntyi. Me tunnemme hänen äitinsä. Me näimme vaatteet, käärinliinan, johon Hänet käärittiin. Hän syntyi siellä Juudean Betlehemissä. Hänet kasvatettiin täällä Nasaretissa. Hänen veljensä ja sisarensa ovat täällä, ja he kaikki ovat kanssamme. Ja sitten Hän sanoi: 'Tämä Ihmisen Poika nousi ylös?'" Hän ei selittänyt sitä, Hän vain sanoi sen. He eivät pystyneet selittämään sitä, he eivät pystyneet selvittämään sitä mielessään. "No", he sanoivat, "tässä kohtaa me toimimme", joten he menivät ulos. Enempää he eivät kestäneet.

93 Heillä on edelleen samat ryhmät. Aivan oikein. Meillä on niitä edelleen. Me huomaamme.

94 Sitten hän kääntyi. Muistakaa, että nuo opetuslapsetkaan eivät osanneet selittää sitä, mutta heillä oli usko. Sitten Jeesus kääntyi ja katsoi kahdentoista apostolin puoleen ja sanoi: " Aiotteko tekin mennä?".

95 Silloin Pietari lausui nuo merkittävät sanat: "Herra, minne me menisimme? Sillä me olemme täysin vakuuttuneita, me tiedämme, että Sinulla on Elämän Sana, ja vain Sinulla yksin." Näettekö? He eivät osanneet selittää, kuinka he aikoivat syödä Hänen lihaansa ja juoda Hänen Vertaan. He eivät voineet ymmärtää, miten Hän aikoi nousta ylös sieltä, mistä Hän tuli alas, kun Hän syntyi Betlehemissä. He eivät voineet. Mutta usko ei tunne epäonnistumista. Se on ankkuroitu. Se pysyy siinä, vaikka mitä sanottaisiin. Se pysyy siinä. Heidät oli määrätty tähän elämään. Ja Hän... He pysyivät siinä.

96 Nyt nuo erilaiset lajit. Jotkut uskoivat. Jotkut sanoivat: " Kukaan ihminen ei ole koskaan puhunut tällä tavalla." Jotkut eivät uskoneet, ja he sanoivat: "Oi, se, ehkä olisi voinut keskustella siitä."

97 Jotkut sanoivat: "Kukaan ei ole koskaan puhunut kuten tämä mies". Hänessä on jotain outoa. Sen, mitä Hän sanoo, Hän pystyy vahvistamaan." No, he sanoivat niin, tiedättehän, sanoivat: "Hän ei puhu kuin pappi. Hän ei puhu kuin rabbi. Sillä mitä Hän sanoo, Jumala vahvistaa sen, Hän vahvistaa sen, mitä Hän sanoo." Oi, sentään!

98 Sen on täytynyt olla nuori Johannes, joka sanoi silloin: " Ajatelkaa si-

tä! Hän on nyt kanssamme. Millainen lohtu sen täytyy olla! Millainen turva!" Millainen turva sen pitäisi olla meille!

99 Olen lähetystyöntekijä, olen kiertänyt ympäri maailmaa. Olen nähnyt kaikenlaisia uskontoja ja kaikenlaisia jumalia, pakanallisia jumalia, muhamettilaisia, buddhalaisia, sikhejä, jainilaisia, mitä tahansa, ja heimojen pakanallisia jumalia. Mutta mikään niistä ei ole oikeassa, paitsi kristinusko. Jokainen niistä, niiden perustajat ovat kuolleet, ja heillä on hauta, johon hänet haudattiin. Mutta kristinusko on ainoa oikea, koska meidän perustajamme kuoli, haudattiin, mutta nousi ylös, ja me voimme todistaa, että Hän elää.

100 Muhammedin haudalla on viimeisten lähes kahden tuhannen vuoden ajan ollut valkoinen hevonen, jonka vartijat vaihtuvat joka toinen tunti, odottaen, että Muhammed nousee kuolleista ja ratsastaa alas maailmaan ja valloittaa sen.

101 Mutta Jeesus on jo noussut ylös kuolleista, on ollut nousseena jo kaksituhatta vuotta ja on tänä iltana meidän kanssamme. Ja sitten, kun näemme pimeyden ja näemme ajan lopun, sellaisena kuin se nyt on, lähestyvän niitä hetkiä, joita elämme, kun purjehdimme elämän juhlallisella pääväylällä, jossa myrskyisät meret ja - ja alus voi haaksirikkoutua milloin tahansa. Nämä pienet valot voivat sammua tuolla tavalla. [Veli Branham napsauttaa sormeaan - toim.] Tai me emme ehkä koskaan poistu tästä rakennuksesta tänä iltana, ei kukaan meistä. Emme tiedä, milloin kuolema on tulossa.

102 Ja millainen turvallinen tunne noilla opetuslapsilla on täytynyt olla, kun he tiesivät, että juuri se Luoja, joka oli perusteellisesti ilmoittanut olevansa tuo Henkilö, joka purjehti heidän kanssaan.

103 Ja kuinka siunattu ajatus, kuinka siunattu toivo ja varmuus onkaan tänä pimeänä hetkenä maailmanhistorian lopussa tietää, että Luoja purjehtii elämän juhlallisella pääväylällä kanssamme, turvallisesti kiinnitettynä! Pommit, mitä tahansa tuleekin, menkööt, purkautukoot, räjähtäkööt, miten vain, minulle sillä ei ole väliä, minä purjehdin Luojan kanssa. Millainen turva, kun purjehdin näillä vesillä!

104 Nyt, kun he puhuivat, kertoivat Hänestä ja siitä, kuinka suuria asioita Hän oli tehnyt. Herätysjuhlien jälkeen Jeesus luultavasti lepäsi, niin kuin Hän on tehnyt, kuten sanoin, herätysten välillä. Ja me... he olivat niin selvästi tunnistaneet, kuka Hän oli. Ihmiset tiesivät, kuka Hän oli,

niiden joukosta, joita Hän oli sokaisemassa. Mutta ne, joilla oli ote Kirjoituksista, koska he tiesivät, että Kirjoitukset... Jumalan Sana on annettu, monesti, jokaiselle sukupolvelle, ja tuon aikakauden lupauksen on täytyttävä. Ja Hän täytti juuri sen, minkä piti tapahtua Messiaan aikana. Hän täytti kaikki vaatimukset. Sitten me... Hänet oli vahvistettu, että Hän oli se Mies.

105 Mutta, katsokaahan, hän oli niin tavallinen. Hän ei pukeutunut papin tavoin. Hänellä ei ollut, ei, ei ollut sellaista koulutusta, mitä me kutsuisimme koulutukseksi. Meillä ei ole tietoja siitä, että Hän olisi edes käynyt koulua. Mutta Hänessä oli jotakin erilaista.

106 Ja sitten Hän kutsui heidät, kun he eivät voineet ymmärtää, ja Hän sanoi: "Tutkikaa Kirjoituksia, koska te luulette, että teillä on niissä Iankaikkinen Elämä, ja juuri ne todistavat minusta. Ne kertovat teille, kuka Minä olen."

107 Ja nyt, muistakaa, heidän kaikkien sydämessä oli ollut tämä ja he ajattelivat näitä asioita. Ja kun he purjehtivat merellä, he saattoivat olla kuin lasten kaltaisia, kunhan Hän oli heidän kanssaan veneessä.

108 Nyt, ystäväni, mitä sen pitäisi tehdä meille! Sama tunnistettu Jeesus Kristus, sama Luoja, sama Jumala, on kanssamme tänä iltana. Kuinka turvallista onkaan, millainen tunne onkaan tietää, että Hänen Läsnäolonsa on täällä.

109 Nyt huomaamme, että juuri kun heillä oli näin hauskaa, yhtäkkiä tuli ongelmia. Vene heilui, purjeet hajosivat, vesi täytti veneen. Kaikki toiveet selviytymisestä olivat poissa.

110 Nyt, eikö olekin outoa, aivan kuten nykyäänkin, kun lähestymme loppua, eikö se olekin outoa? Voimme puhua siitä, kuinka suuri Hän on; voimme kertoa, kuinka suuri Hän on, seurakunnassamme, kun todistamme; kerromme työntekijöillemme, työnantajillemme, kuinka suuri Hän on; kerromme ihmisille kadulla, kuinka suuri Hän on; ja kun vaikeudet iskevät, olemme hätääntyneitä. Näettekö? Me vain... Näettekö? Asiat, joita olemme nähneet Hänen tekevän, asiat, joita tiedämme Hänen tekevän, ja jos vain pieni sairaus tai pieni ongelma iskee kotiimme, katsokaa, mitä tapahtuu; kaikki hajoaa, kaikki toiveet katoavat.

111 Vaikka he olivat nähneet Hänen tekevän niin monia asioita, kaikki unohtuu, kun vaikeudet iskevät.

112 Kuten nyt, olemme nähneet tämän suuren herätyksen, meillä on his-

toriaa muista suurista herätyksistä, meillä on Hänen Läsnäolonsa, me tiedämme nämä asiat, ja joskus tulee ongelmia, joita emme voi korjata. He...

113 Esimerkiksi kuten nyt, meillä on nyt ongelmia seurakunnissamme. Meillä on kirkkokunnallisia ongelmia, riitoja kirkoissamme. Emme tiedä, mitä tulee tapahtumaan. Näemme siellä muodostumassa suuren asian. Kaikki me, jotka uskomme Raamattuun, näemme, että jotain on tapahtumassa. Ei ole ketään, joka ei tiedä sitä.

114 Ja kaikki kirkot tuodaan tuohon ekumeeniseen Kirkkojen neuvostoon. Sitten kun teette sen, te menetätte suuren Raamatun evankelisen opetuksenne. Ja helluntailaiset suhtautuvat siihen myötämielisesti, menevät suoraan siihen kuin sika teurastettavaksi, aivan oikein, ekumeeniseen neuvostoon. Monet suuret helluntaijohtajat ovat samaa mieltä heidän kanssaan. Minä sanon teille, älkää ikinä työntäkö niskaanne tuollaiseen asiaan. Juuri niin Raamatun mukaan tulisi tapahtumaan. On olemassa peto ja merkki, ja täydellisesti, kaikki on asetettu paikoilleen, ja me näemme tämän ja ihmettelemme, mikä tulee olemaan sen lopputulos.

115 Ongelmat alkoivat. Ja he unohtivat, että juuri se, josta he puhuivat, Itse Luoja, oli veneessä heidän kanssaan.

Nyt sanotte: "Jospa minä voisin ajatella tuolla tavalla!"

116 No, muistakaa, että meillä on edelleen Hän, koska Hän on Sana, aina. Johanneksen evankeliumissa 1:1, kuten eilen illalla puhuimme: "Hän oli Sana, ja Sana tuli lihaksi ja asui keskuudessamme." Hän oli Sana. Ja meillä on edelleen Hänen Sanansa, joka johdattaa meitä Hänen tämän päivän ajatuksiinsa ja tekoihinsa. Näettekö? Ei niihin ajatuksiin, joita Mooseksella oli omana aikanaan, ei opetuslasten ajatuksiin, ei Lutherin tai Wesleyn ajatuksiin, ei helluntaiajan ajatuksiin tai mihinkään noista. Meillä on tässä Raamattu, joka kertoo meille, mitä tulee tapahtumaan nyt. Näettekö? Näemme Raamatussa helluntaiherätyksen, luterilaisen herätyksen ja kaikki nuo seurakuntajaksot. Me näimme ne. Mutta meillä on myös Raamattu, joka kertoo meille, mitä nyt tulee tapahtumaan. Ja se on Jumala, Jumala tulkitsee oman Sanansa tätä aikakautta varten, jossa elämme. Hän on itse oma tulkitsijansa. Ja silti me hätäännymme. Älkää hätääntykö.

117 Hänen opetuslapsensa joutuvat joskus fyysisiin ongelmiin, joita he

eivät voi korjata, kuten sairauteen, syöpään ja niin edelleen, ja lääkärit eivät voi, he eivät tiedä, mitä tehdä asialle. Me, kuten hekin, unohdamme, kuka on veneessä.

118 Heidän olisi pitänyt tietää, että Hän tiesi kaikki nämä asiat. Hän tiesi, että ne tulisivat tapahtumaan. Hän oli... Hän tiesi kaiken, joten Hän tiesi, että näin tulisi tapahtumaan. Se tulisi tapahtumaan heille. Miksi Hän antoi sen tapahtua? Kun Hän nousi siihen veneeseen, Hän tiesi, että niin tulisi tapahtumaan.

119 Hän tietää, että meidän oli kohdattava tämä tilanne, ja Hän on ennustanut meille täällä Raamatussa, että niin tulisi tapahtumaan.

Mitä Hän nyt teki? Koetteli heidän uskoaan.

120 Miksi Hän antaisi hienon, pienen, äidin näköisen naisen istua pyörätuolissa tuolla tavalla? Miksi Hän antaisi hienojen nuorten miesten, näiden nuorten miesten istua pyörätuolissa, naisten ja niin edelleen? Miksi Hän antaisi? Ja siitä huolimatta he saattavat olla rampoja ja elää tavallista elämää. Mutta täällä saattaa istua joitakin, joilla on sydänvaivoja, ja jos Jumala ei paranna teitä, te saatatte kuolla ennen aamua. Aivan oikein. Hän tiesi, että niin tulisi tapahtumaan. Ehkä se tapahtuu, jotta uskomme joutuisi koetukselle. Sen vuoksi se tapahtui heille. Hän sanoi niin. Näettekö? Sama asia on nytkin.

121 Hän oli todistanut, kuka Hän oli, sanojensa ja merkkiensä kautta, joita Hän oli osoittanut heidän keskuudessaan, että Hän oli vahvistettu, voideltu Messias, jonka oli määrä tulla.

122 Ja Hän on todistanut meidän keskuudessamme Pyhän Hengen kasteen ja niiden asioiden paluun kautta, jotka Hän lupasi tekevänsä tänä päivänä. Hän on osoittanut, että Hän on täällä. Hän on todistanut, että Hän on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti. Ja näettekö, kuinka helposti me voimme hätääntyä mistä tahansa pienestä asiasta? Meidän ei pitäisi koskaan antaa sen tapahtua. Ei.

123 Hän sanoi: "Jos Minä en tee niitä tekoja, joista Minusta on kirjoitettu, niin älkää uskoko Minua." Ja jos Seurakunta, jos Pyhä Henki ei tänä päivänä tee niitä asioita, joita sen piti tehdä tätä hetkeä varten, niin älkää sitten uskoko Sanomaa; teillä on oikeus olla uskomatta siihen.

124 Mutta Hän lupasi, että nämä asiat, joita Hän tekee juuri nyt, tapahtuvat juuri tällä hetkellä. Sen pitäisi siis saada meidät tuntemaan olomme niin turvalliseksi, kun sanomme: " Olen menossa kokoukseen. Ymmär-

tääkseni suuri Pyhä Henki on siellä ylhäällä paljastaen ihmisten sydämen salaisuuksia." Juuri niin Hän sanoi tekevänsä, kun Hänet paljastettaisiin viimeisinä päivinä. Jeesus Kristus sanoi itse, että juuri niin Hän tulisi tekemään.

125 Ja Hän sanoi: "Maailma tulisi olemaan sellaisessa tilassa kuin mitä se oli Sodoman päivinä." Juuri siinä se on nyt. Hän sanoi: "Seurakunnat olisivat erillään, aivan kuten oli silloin." Loot, haaleat, alhaalla Babyloniassa tai alhaalla Sodomassa, ja sodomalaiset. Hän sanoi: "Aabraham, valittujen, kutsuttujen ryhmä", ja Hän lähetti sanansaattajan valittujen ryhmälle. Ja Hän lähetti alas heidän luokseen kaksi sanansaattajaa, kumpikin edustaen kutakin. Ja juuri niin Hän on tehnyt, jopa jokaisen nimen, jokaisen teon, jokaisen liikkeen, kaiken aivan täydellisesti, jokaisen merkin, jokaisen ilmenemisen, aivan täsmälleen samalla tavalla. Hän sanoi, että niin tulisi tapahtumaan.

126 Mitä me nyt pelkäämme? Miksi nämä asiat kohdistuvat meihin? Hän koettelee meitä, nähdäkseen, mitä me teemme sen suhteen. Huomatkaa.

127 Hän sanoi heille: "Jos ette voi uskoa Minua, niin uskokaa niitä tekoja, joita Minä teen; ne todistavat, kuka Minä olen." Heidän olisi pitänyt tietää se, mutta he eivät tienneet. He...

128 Hän oli Jumala, joka loi, tuulien ja meren Luoja. Jos Hän pystyi luomaan tuulet ja meren, eikö Hän voisi vielä suuremmassa määrin saada ne tottelemaan Hänen Sanaansa? Jos Hän loi kaiken, eikö Hän voi saada kaiken tottelemaan? Muistakaamme myös, että Hän loi ruumiimme, niidenkin on toteltava Hänen Sanaansa. "No", sanotte, "jospa voisin olla siitä varma". No, me olemme siitä varmoja. Hän on täällä todistaakseen sen. Niiden täytyy totella sitä. Muistakaa. Hänellä on...

129 Kun me olemme kuolleet, emme ole muuta kuin ehkä lusikallinen tuhkaa, Hän lupasi herättää tuon tuhkan. Hän lupasi nostaa sen ylös. Ruumiin on toteltava Häntä. Ja kun me kuolemme, voimme olla varmoja, että meidät herätetään, koska Hän lupasi tehdä sen. Ja Hänen lupauksensa on Hänen Sanansa, ja me uskomme. Uskotteko te ruumiin ylösnousemukseen? [Seurakunta sanoo: "Aamen." - toim.] Varmasti. Jos ette usko, ette ole kristitty. Joten me uskomme, että Hän herättää meidät viimeisinä päivinä. Hän lupasi tehdä sen. Ja mistä siinä on kyse? Hänen Sanastansa. Siihen me panostamme kaiken, mitä meillä on, suoraan tuohon Sanaan.

130 Ja sitten, kun tulee se hetki, jolloin näemme, että Sana on tullut tunnistetuksi ja on kanssamme, silloin olemme kuin opetuslapset, kun he olivat toisella kertaa merellä, ja - ja he olivat taas uppoamassa, toisella kerralla. Ja he näkivät Jeesuksen kävelevän veden päällä, ja he pelästyivät. He sanoivat: "Se on... se on aave. Se on pelottavaa." He pelkäsivät, että se oli henki, ja he huusivat pelosta. Ainoa asia, joka olisi voinut auttaa heitä, he pelkäsivät sitä.

131 Ja niin on nykyäänkin, ainoa asia, joka voi auttaa ihmisiä, he pelkäävät sitä. Hän sanoi: "Älkää pelätkö. Se olen Minä." Hän puhuu. Mistä olisitte tienneet, että se oli Hän? Hänet tunnistetaan Hänen Sanansa kautta. Sillä tavalla Hänet tunnistettiin ensimmäisellä kerralla. Sillä tavalla Hänet tunnistetaan joka kerta, Hänen Sanansa kautta. Huomatkaa.

132 Kun nämä opetuslapset olivat joutuneet tiensä päähän, joidenkin heistä on täytynyt tajuta, että Luoja oli yhä heidän kanssaan.

133 Toivon, että se saa sen aikaan meissä tänä iltana, sillä Hebrealaiskirjeen 13:8:ssa sanotaan, että Hän on sama.

134 Mitä he sitten tekivät? He herättivät Jeesuksen. "Menkää herättämään Jeesus. Herättäkää Hänet, kutsukaa Hänet paikalle!" Hänet on hyvin helppo kutsua. He olivat nähneet, nähneet niin monia asioita, joita Jumala oli tehnyt, ja - ja - ja Sanat vahvistivat Hänet. Niin olemme mekin. Eikä Häntä ollut vaikea pyytää toimimaan.

135 He herättivät Hänet ja sanoivat: "Etkö... Etkö välitä, että me hukumme?".

Te sanotte: "Kuinka voimme olla tästä varmoja? Voimmeko todistaa sen?"

136 Johannes 14:12, Jeesus sanoi: "Joka uskoo Minuun, hänkin on tekevä niitä tekoja, joita Minä teen." Juuri niin. Meidän uskomme tuo Kristuksen läsnäolomme.

137 Hän sanoi - Luukkaan evankeliumin 17. luvussa: "Viimeisinä päivinä, kun Ihmisen Poika paljastetaan, silloin tulisi olemaan Sodoman ja Gomorran kaltainen aika." Näemme sen tapahtuvan.

138 Hän sanoi, ennen kuin tuo aika tapahtui, Malakian 4. luvussa, että ”olisi tuleva Sanoma, joka palauttaisi ihmiset takaisin alkuperäiseen uskoon, joka kerran annettiin ihmisille." Jumalan ohjelma on aina ollut tehdä se. Ja silloin jumalattomat olisivat tuhkaa, ja vanhurskaat tulisivat kävelemään heidän päällään.

139 Me näemme kaikki nämä lupaukset. Hän odottaa juuri nyt, että te, te, te, te, jokainen teistä, kutsuisitte Hänet paikalle. Kutsukaa Hänet paikalle! Siellä Hän haluaa olla, tulla kutsutuksi toimintapaikalle. Huomatkaa, kun kutsutte Häntä paikalle, niin silloin sanomme: " Herättäkäämme Hänet." Kutsukaa Hänet sitten vahvistamaan Hänen Sanansa ja se asia, jonka Hän lupasi tehdä, niin kuin Hän tulisi tekemään. Me tulisimme tietämään, että Jeesuksen Kristuksen ilmestyessä viimeisinä päivinä, tulee olemaan samanlainen tilanne kuin oli Sodoman päivinä. Hän lupasi tuon ilmestyksen seurakunnalle, kun Hän tulisi paljastetuksi. Älkää siis epäilkö ja pelätkö, Hän on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti.

140 Kuulin naisen, erään kerran, kun puhuin siitä, että Hän on niin suuri. Hän sanoi: "Minulla on yksi asia sinun opetustasi vastaan, herra Branham".

141 Sanoin: "No, kiitos, jos teillä on vain yksi asia." Sanoin: "Toivon, että Jumalakin näkee asian tuolla tavalla." Ja hän sanoi: "No, sinä kerskailet liikaa Jeesuksesta."

142 Minä sanoin: "Toivottavasti se on ainoa asia, joka on minua vastaan." Ja minä sanoin: "En kerskaile Hänestä tarpeeksi."

143 Hän sanoi: "Oi, kyllä sinä teet." Hän sanoi: "Teet Hänestä Jumalallisen." Kyseessä oli nainen, joka ei uskonut, että Jeesus oli Jumalallinen. Hän oli Kristillisen tieteen kannattaja. Hän sanoi: " Sinä teet Hänestä - teet Hänestä Jumalallisen, teet Hänestä Jumalan."

144 Minä sanoin: "Hän on joko Jumala tai suurin petkuttaja, jonka maailma on koskaan tuntenut." Sanoin: "Hän..."

145 Hän sanoi: "No, voin todistaa sinulle Raamattusi avulla, että Hän ei ollut. Hän oli vain pelkkä profeetta."

Minä sanoin: "Hän oli tosiaan profeetta, mutta Hän oli myös Jumala." Hän sanoi: "Hän oli ihminen ja Hän oli kuolevainen."

Minä sanoin: "Sekin on totta."

146 Hän sanoi: " Kun Hän oli matkalla herättämään Lasaruksen haudasta, Pyhän Johanneksen 11. luvussa sanotaan, Raamatussa sanotaan: 'Jeesus itki.'"

Minä sanoin: "Se on totta."

147 Hän sanoi: "No, se todistaa, ettei Hän voinut olla Jumalallinen, koska Hän itki."

148 Sanoin: "Oi, rouva, onko tuo teidän argumenttinne?" Sanoin: "Se on heikko." Hän sanoi... Sanoin: "Totta, Hän oli Ihminen, kun Hän itki; mutta kun Hän pisti pienen ruumiinsa liikkeelle, veti pienet hartiansa taaksepäin ja sanoi: 'Lasarus, tule esiin', ja mies, joka oli ollut kuolleena neljä päivää ja mädäntynyt haudassa, nousi jaloilleen ja eli jälleen, siinä oli kyse enemmästä kuin ihmisestä. Siinä oli Jumala."

149 Hän oli ihminen, täällä ulkona tässä veneessä sinä yönä, kun Hän oli merellä, jossa kymmenen tuhatta meren paholaista vannoi hukuttavansa Hänet. Tuo pieni vanha vene heittelehti kuin pullonkorkki tuolla myrskyisellä merellä. Hän oli mies, väsynyt, oli nukkumassa. Mutta kun he herättivät Hänet ja kutsuivat Hänet paikalle, Hän asetti toisen jalkansa veneen reunalle, katsoi ylös ja sanoi: "Rauha, ole vaiti", ja tuulet ja aallot tottelivat Häntä. Siinä oli kyse enemmästä kuin ihmisestä. Se oli Jumala.

150 Hän oli ihminen, kun hän tuli alas vuorelta, nälkäisenä, ja hän etsi puusta jotain syötävää. Hän oli ihminen, kun Hänellä oli nälkä. Mutta kun Hän otti viisi leipää ja kaksi kalaa ja ruokki viisituhatta, siinä oli kyse enemmästä kuin ihmisestä. Se oli Jumala tuossa miehessä.

151 Kaikki ihmiset, joilla on koskaan ollut jotain merkitystä, ovat olleet ihmisiä, jotka uskoivat siihen. Kyllä. Runoilijat ja muut uskoivat siihen, että Jumala oli Kristuksessa ja sovitti itsensä maailman kanssa.

152 Ja nyt Kristus on Seurakunnassa, ja Hän on sovittanut ihmiset Jumalan kanssa. Hän lupasi tehdä sen. On kirjoitettu, että "Hän on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti". Uskotteko te sen? [Seurakunta sanoo: "Aamen." - toim.] Minä uskon sen koko sydämestäni, että Hän vain odottaa nyt, että Hänet kutsutaan paikalle. Ainoa keino, miten Hänet voidaan kutsua paikalle, on se, että me herätämme Hänet itsessämme, kutsumme Hänet paikalle.

153 Hän oli suurin lahja, jonka Jumala on koskaan antanut maailmalle. "Niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa; joka uskoo Häneen, hän ei tule hukkumaan, vaan hänellä on Iankaikkinen Elämä." Katsokaa Jumalaa ja Hänen lahjaansa. Nyt, ihmiset käyttivät Jumalan lahjaa.

154 Eräs pieni nainen uskoi kerran, että Hän oli Jumala ilmestyneenä lihassa. Ja hän sanoi: "Jos saan koskettaa Hänen vaatettaan, minä... minä... minä tulen terveeksi."

155 Hän koski Hänen vaatteeseensa. Ja Hän kääntyi ympäri ja sanoi: "Kuka minuun koski? Katso, hyve, voima, minusta lähti voimaa." Hän koski Hänen vaatteeseensa. Siinä hän käytti Jumalan lahjaa. Näettekö? Hän heikentyi sen takia.

Mutta kun hän lähti pois Lasaruksen kodista...

156 Muistakaa, Pyhän Johanneksen evankeliumin 5:19 mukaan Jeesus sanoi: "Totisesti, totisesti Minä sanon teille: Poika ei voi tehdä itsessään mitään muuta kuin sen, minkä hän näkee Isän tekevän." Muistakaa, Jeesus Kristus ei koskaan tehnyt yhtään ihmettä, ei koskaan tehnyt mitään yliluonnollista, ennen kuin hän ensin näki näyn siitä, mitä Hänen piti tehdä. Kuinka moni uskoo sen olevan totuus? [Seurakunta sanoo: "Aamen." - toim.] Pyhä Johannes 5: "Totisesti, ei se, mitä minä kuulen, ei se, mitä joku minulle sanoo; sen, minkä Minä näen Isän tekevän, sen tekee myös Poika." Jos se ei ole niin, niin muukaan osa Raamatusta ei ole niin. "Totisesti, totisesti minä sanon teille: Poika ei voi tehdä mitään itsestään, vaan mitä hän näkee Isän tekevän, sitä tekee myös Poika. Isä tekee työtä, ja minä myöskin teen työtä nyt."" Toisin sanoen Hän vain toimi, teki sen, mitä Jumala käski Hänen tehdä.

157 Nyt muistakaa, että kun hän lähti Lasaruksen kodista, hän oli poissa useita päiviä. Lasarus sairastui, ja häntä kutsuttiin. Hän ei mennyt. Kaksi päivää myöhemmin Lasarus tuli vielä sairaammaksi. Niinpä he kutsuivat Häntä jälleen, eikä Hän vieläkään mennyt. Sitten, kun tuli sopiva aika, jonka Isä oli näyttänyt hänelle, Lasarus kuoli. Ja kun Lasarus kuoli, Hän kääntyi ja sanoi: "Lasarus on kuollut, ja olen iloinen, etten teidän tähtenne ollut siellä." He olisivat halunneet Hänen rukoilevan hänen puolestaan ja niin edelleen. Hän teki vain sen, mitä Jumala käski Hänen tehdä, mitä Hän näki, näyn. Näettekö, Hän oli nähnyt näyn siitä, mitä tehdä. "Mutta minä menen herättämään hänet." Hum! Siinä te olette.

158 Katsokaa, kuinka Martta tulee tapaamaan Häntä. Hän sanoi: "Herra, jos Sinä olisit ollut täällä, veljeni ei olisi kuollut. Mutta nytkin, mitä tahansa Sinä pyydät Jumalalta, Jumala antaa sen Sinulle." Näettekö?

159 Hän tiesi, mitä Hän aikoi tehdä. Katsokaa Häntä Lasaruksen haudalla. Hän sanoi: "Isä, minä kiitän Sinua, Sinä olet jo kuullut Minua, mutta sanoin sen vain näiden vuoksi, jotka seisovat läsnä."

160 "Lasarus, tule esiin!" Ja Lasarus nousi kuolleista.

161 Nyt, Hän ei koskaan sanonut mitään siitä, että tulisi heikoksi siellä.

Jumala käytti lahjaansa. Ja kun Ihmiset käyttivät Jumalan lahjaa, se oli erilaista.

162 Sillä Hän oli Sana. "Ja Sana on terävämpi kuin kaksiteräinen miekka", sanoo Raamattu, "ja Se erottaa sydämen ajatukset ja aikomukset." Se todistaa, että Jumala on ihmisten keskellä. Kyllä. Uskokaamme siihen. Hän on Sanansa mukaan valmis kutsuttavaksi paikalle tänä iltana.

163 Kuinka moni täällä on sairas ja tarpeessa, nostakaa kätenne ylös. Näyttäkää kätenne, kuinka moni on sairas ja tarpeessa, missä tahansa. No, ainoa asia, mitä Hän odottaa, on, että Hänet kutsutaan paikalle. Vain pyytäkää Häntä.

164 Nyt mitä jos Hän seisoisi täällä tässä puvussa, jonka Hän antoi minulle, ja te tulisitte Hänen eteensä ja sanoisitte: "Herra Jeesus, haluan Sinun parantavan minut", tiedättekö, mitä Hän sanoisi? "Olen jo tehnyt sen."

165 "Hänet haavoitettiin meidän rikkomustemme tähden; Hänen haavojensa kautta me olemme parannetut." Hän ei voi tehdä sitä toista kertaa. Hän on siis jo tehnyt sen. Teidän on uskottava se. Ette voi tehdä mitään, ette voi ansioitua mistään - ansaita pelastustanne tai parantumistanne. Et voi tehdä mitään sen eteen. Se on Jumalan ilmainen lahja. Kyse on armosta, vapaasta lahjasta. Jos annan teille miljoona dollaria ja te oikaisette solmioni, en antanut sitä teille, vaan te teitte jotain sen eteen. Näettekö? Jumalan lahja on ilmainen. Teidän on vain uskottava, että Hän on ostanut sen teille. Hän... Se on jo ostettu. Hän teki sen puolestanne. Eikä maailmassa ole ketään ihmistä...

166 En tiedä, millaista teillä on ollut täällä Baton Rougessa. Kaikenlaista ajelehtii ympäri maata, jäljittelyä ja sellaista. Me tiedämme, että sen on vain oltava niin. Mutta kun mies tulee ja sanoo teille, että hänellä on voima parantaa teidät, hän valehtelee. Jumala yksin voi parantaa. "Minä olen Herra, sinun Jumalasi, joka parannan kaikki sairautesi." Hän ei jaa kunniaansa kenenkään kanssa. Kenelläkään ihmisellä ei ole voimaa parantaa.

167 Mutta on ihminen, jolla on lahjoja, joiden avulla hän voi tuoda julki Jumalan. Pastorinne... [Veli Branham yskäisee - toim.] Anteeksi. Hän voi ottaa Jumalan, lahjan kautta... Opettaja, hän voi selittää Sanaa niin, että teidän on pakko nähdä se. Jos teillä on silmät, joilla nähdä, te näette sen. On toinenkin lahja, ehkä jokin muu lahja. Mutta aina on olemassa

lahja, joka tuo julki Jumalan Läsnäolon, ja sitä kautta teidän on itse uskottava se.

168 Syntinen saattaa tulla tänne alttarille nuorena miehenä tai naisena, neljätoistavuotiaana, ja teille tuodaan tänne teidän aterianne, ja te voisitte huutaa Herralle, kunnes olisitte yhdeksänkymmenen vuoden ikäinen, te ette koskaan pelastuisi. Mutta teidän on ensin hyväksyttävä se, mitä Hän on tehnyt puolestanne. Näettekö? Teidän on hyväksyttävä se itse. Sitten kun te hyväksytte sen, Hän on ylipappi, välittäjä, joka rukoilee teidän tunnustuksenne ja uskomuksenne pohjalta.

169 Nyt, samalla tavalla se on lahjan kanssa. Kyse on siitä, että saatte oman mielenne irti itsestänne, ja sitten näette, mitä Hän käskee teidän tehdä.

170 Näen ihmisten tulevan lavalle, he hyppivät ylös ja alas ja huutavat ja sanovat: "Oi, Veli Branham, minulla on kaikki usko maailmassa." Mitä te sitten teette täällä ylhäällä? Näettekö? Se on - se on tunnetta eikä uskoa.

171 Todellinen usko ei tunne tappiota. Se on jo tapahtunut. Se on jo ohi. Jumala sanoi niin, ja se ratkaisee asian. "Jumala sanoi niin!" Nyt on kyse samasta asiasta, joka kerta. Kun todella uskotte sen, se koskettaa Häntä.

172 Nyt tuo pieni nainen, joka koski Hänen vaatteeseensa, sanoi: "Jos minä vain saan koskettaa Hänen vaatettaan, niin minä tulen terveeksi." Ja hän teki niin. Ja kun hän teki sen, mitä hänen uskonsa halusi hänen tekevän, "kosketa sitä", Hän tunsi sen, ja Hän kääntyi ympäri ja puhui hänelle.

173 Hän on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti. Jos vain uskotte Kristukseen, uskokaa! Anna uskosi koskettaa Hänen vaatettaan. Ja Hän on juuri nyt se ylipappi, jota voidaan koskettaa meidän heikkoutemme tunteella. Me kaikki tiedämme sen. Ja jos Hän on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti, Hänen on toimittava tänään samalla tavalla kuin eilen, jos Hän on sama Ylimmäinen Pappi. Haluan, että uskotte sen. Pitäkää vain usko Jumalaan.

174 Jos olen kertonut teille valheen, Jumala ei tule vahvistamaan sitä. Mutta jos olen kertonut teille Totuuden, Hän - Hän tulee vahvistamaan sen. Hän on velvollinen vahvistamaan Totuuden.

175 Jeesus sanoi: "Minulla on todistaja." Ja todistaja on tietenkin Juma-

lan Sana. Hän sanoi: "Siinä Kirjoitukset todistavat Minusta. Jos ne eivät todista Minusta, niin älkää uskoko sitä." Näettekö?

176 Ja jos Raamattu ei todista siitä, mitä minä nyt kerron teille, että "Hän on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti", niin älkää uskoko Raamattua. Koska Raamattu sanoi, että Hän on, ja Hän lupasi nämä asiat tälle viimeiselle aikakaudelle. Muistakaa, juuri juutalaisen aikakauden lopussa, niin Hän tulisi paljastamaan itsensä, Messiaana. Samarialaisten aikakauden lopussa Hän teki samoin. Nyt on pakanoiden aikakauden loppu. Hän on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti.

177 Herättäkää Hänet omassatunnossanne, kutsukaa Hänet paikalle, kun me kumarramme päämme.

178 Taivaallinen Isä, vain yksi sana Sinulta riittää nyt. Siinä on kaikki, mitä me tarvitsemme, vain yksi sana Sinulta. Ymmärtäköön ihmiset selvästi, mihin pyritään, Herra, jotta - jotta he saisivat Herran Jeesuksen ansiot, jota he rakastavat ja jota he palvelevat. Tehköön he sen tänä iltana, Herra. Koska Sinun kuolemasi ei ollut turha. Sinut haavoitettiin meidän rikkomustemme tähden, Sinut ruhjottiin meidän vääryytemme tähden." "Meidän rauhamme rangaistus oli Hänen päällään, ja Hänen haavojensa kautta me olemme parannetut." Rukoilen, Jumala, että jokainen täällä, Jumalallisessa Läsnäolossa, ymmärtäisi tämän ja saisi näyn ja paranisi Jumalan kunniaksi. Jeesuksen Kristuksen Nimen kautta tulen tämän seurakunnan kanssa Hänen kunniakseen ja kirkkaudekseen. Aamen.

179 Nyt olkaa todella kunnioittavia, vain muutaman hetken ajan. Vain yksi sana Häneltä merkitsee enemmän kuin kaikki, mitä minä tai kukaan muu voisi sanoa, koska kyseessä on Hän, joka tekee sen. Hänestä on kyse. Hän on tekijä, ja me luotamme siihen, että Herra Jeesus antaa teille nyt nämä asiat, jokaiselle.

180 Nyt katsotaan, mikä on aika. En tiennyt, että se oli noin. Kerron teille, että päästäksenne pois täältä ajoissa, mitä meidän pitäisi tehdä, koska meillä ei ole aikaa kutsua tätä jonoa. Kutsukaamme se suoraan yleisön keskuudesta.

181 Nyt otetaan vain Kirjoitus, hetki vain. Nyt Raamattu lupaa, tänä päivänä, että Sodoman ja Gomorran tapahtumat tulisivat toistumaan. Kuinka moni uskoo siihen nyt, nostakaa kätenne ylös? Raamattu vahvistaa sen nyt.

182 Ja millaista se sitten oli Sodomassa ja Gomorrassa? Se oli Jumala ihmisen muodossa. Ja Aabraham tiesi sen, kun Hän sanoi: "Miksi Saara nauroi teltassa, takana? Tai miksi hän epäili sitä, että sanat, jotka Hän oli puhunut, olisivat niin?" Hän pystyi tietämään, mitä Saara ajatteli, Hänen takanaan. Katsokaa nyt vain, eikö niin ollut.

183 Nyt, se ei ollut Babylonian seurakuntaa tai Sodoman seurakuntaa varten. Ei, ei. Se ei koskenut niitä ihmisiä siellä alhaalla kirkkokuntien keskuudessa. Ei, herra, se ei koskaan mene heidän luokseen. Heillä on sanansaattajansa. Näettekö?

184 Mutta valitulle Seurakunnalle, Aabrahamin super-Siemenelle, jonka on tarkoitus uskoa Sana olosuhteista riippumatta, "Aabraham kutsui niitä asioita, joita ei ollut, ikään kuin ne olisivat olleet." Jumala sanoi niin, ja hän uskoi sen. Nyt, ystävä, minä... minä tiedän, että Jumala on velvollinen noudattamaan tätä Sanaa, pitämään Sen.

185 Nyt haluan, että missä tahansa olettekin rakennuksessa, istuutukaa muutama hetki kunnioittavasti, missä tahansa olettekin. Ja uskokaa, uskokaa vain koko sydämestänne.

186 Nyt, jos voisin parantaa teidät, jos voisin parantaa tämän pienen tytön, jota kohtaan tunnen myötätuntoa, jos voisin parantaa tuon pienokaisen tuolla, minä – minä – minä ryömisin täältä Pohjoisnavalle, jos voisin tehdä sen, tai kukaan, jolla on minkäänlaisia inhimillisiä tunteita. Mutta en voisi millään tavalla tehdä sitä. Ehkä jotkut teistä eivät elä kuin vähän aikaa, joilla on syöpä. Jos voisin parantaa teidät, olisin... En kelpaisi seisomaan tällä korokkeella, jos voisin tehdä sen enkä tekisi sitä. Nyt, en pystyisi. Tunnen myötätuntoa teitä kohtaan. Tekisin sen, jos voisin, mutta en voi. Kukaan toinen ihminen ei voi tehdä sitä. En voi tehdä sitä. Näin on. Mutta, näettekö, Jeesus on jo tehnyt sen. Ymmärrättekö? Hän yrittää vain saada teidät uskomaan sen. Mutta sinä...

187 Tunnen sääliä ihmisiä kohtaan. On ollut niin paljon asioita, jotka ovat vain sokaisseet heidät, tällä tavalla ja tuolla tavalla, kunnes, ihmisparat, ovat kuin lampaat ilman paimenta, melkein. He eivät tiedä, mitä tehdä. Yksi sanoo sitä ja toinen tätä. Älkää ajatelko, mitä ihmiset ovat sanoneet. "Ihmeiden päivät ovat ohi. Pyhän Hengen kastetta ei ole olemassa."

188 Ja muistakaa, että Pietari sanoi helluntaipäivänä: "Lupaus on annettu teille ja teidän lapsillenne ja niille, jotka ovat kaukana, kaikille niille,

jotka Herra, meidän Jumalamme, kutsuu." Näettekö?

189 Jeesus lupasi, että nämä asiat tulisivat tapahtumaan viimeisinä päivinä, että Jumala tulisi takaisin ihmislihan muodossa, kuten sinä ja minä täällä tänä iltana, ja tulisi tekemään saman asian juuri ennen kuin maailma tuhoutuisi. Ja maailma olisi Sodoman kaltainen. Näettekö? Nyt meillä on juuri oikea Sodoman tila; jokainen asema, jokainen henkilö, kaikki on asetettu täsmälleen kohdalleen.

190 Nyt eikö meidän uskomme voi saavuttaa sitä? Emmekö voisi kutsua Häntä paikalle? Kutsua Hänet paikalle. Uskonne on ainoa asia, mikä voi tehdä sen. Uskokaa nyt koko sydämestänne, jokainen teistä nyt.

191 Ja haluan kysyä teiltä jotakin. Ilman yhtään rukouskorttia,...- ilman ketään täällä ylhäällä, jos tuo suuri Pyhä Henki tulee tänne alas ja teidän voitelunne ja minun päällä olevan voitelun kautta osoittaa, että Jeesus Kristus työskentelee keskuudessamme tällä tavoin, mitä muuta Hän voisi tehdä? Raamatussa ei ole toista lupausta, joka olisi tämän yläpuolella. Se on ylin lupaus. Kuinka moni tietää sen? Totta kai se on. Se on - se on viimeinen asia seurakuntajaksolle.

192 Juutalaiset, ahdistuksen aikana, ja ... siellä heillä tulee... tulee olemaan vierailu siellä, mutta ei pakanaseurakunnalle.

193 Tämä on viimeinen asia, joka on luvattu pakanoille. Se on totta. Näettekö, pakanat tuolla Sodomassa oli tarkoitus polttaa. Ja tässä on Morsian, joka oli Aabrahamin Kuninkaallinen Siemen, joka on Morsian, joka on kutsuttu ulos pakanoiden joukosta. Se on heidän viimeinen merkkinsä, se kaikki.

194 Merkitkää se kirjaanne. Minä olen vanha mies. Mutta merkitkää se vain kirjaanne ja katsokaa, tuleeko se toteutumaan vai ei. Näettekö, olette nyt lopussa. Milloin? En minä tiedä. Minä odotan Häntä tänään. Jos Hän ei ole täällä tänään, odotan Häntä huomenna. Jos Hän ei ole siellä huomenna, odotan häntä ylihuomenna. Jos Hän ei ole täällä tänä vuonna, odotan Häntä ensi vuonna. Tiedän, että Hän on tulossa. En tiedä hetkeä enkä tuntia, mutta tiedän, että kaikki on täyttynyt, valmiina Ylöstempausta varten. Seurakunta on kutsuttu ulos. Se tulee olemaan salainen poismeno; se tulee vain katoamaan, ja siinä kaikki.

195 Ja maailma jatkaa aivan samalla tavalla, ihmiset saarnaavat ja ihmiset luulevat pelastuvansa, aivan kuten Nooan päivinä ja niin edelleen. Nooa meni arkkiin, ja ihmiset menivät suoraan eteenpäin, ja maailma

pyöri aivan samalla tavalla. Ajatelkaa sitä! Ja, iankaikkisesti kadotettuja, ajatellen, että he ovat pelastuneet.

196 Eräänä näistä päivistä aion tuoda ison teltan tähän maahan ja pystyttää sen tänne, jotta voimme pitää iltapäivisin kokouksia ja antaa ohjeita, jotta voitte ymmärtää näitä asioita paremmin. Koota kaikki veljemme yhteen, jotta voimme pitää kokouksia.

197 Jos Jeesus Kristus nyt täyttää lupauksensa, olemme velvollisia uskomaan Häneen. Haluan, että teillä kaikilla, jokaisella teistä, on vain yksinkertainen lapsenomainen usko, niin että uskotte Häneen.

198 Nyt kun te vain alatte kumartamalla päänne ja alatte rukoilla ja sanotte: "Herra Jeesus, nyt minä tiedän, että tämä mies ei tunne minua. Ja minä olen tarpeessa. Ja meille on kerrottu, että Sinä olet Ylimmäinen Pappi, jota voidaan koskettaa meidän heikkouksiemme tunteella. Jos Sinä vain annat hänen... Jos voin koskettaa Sinua, vain puhu hänen kauttaan, Herra, että minä, minä tiedän hänen... tiedän, että se olet Sinä. Tiedän, ettei hän tunne minua."

199 Ja se on tuolla ulkona yleisön joukossa, vain sekalainen yleisö; uskovia, epäuskoisia, tekouskovia; syntisiä, pyhimyksiä ja kaikki yhdessä.

200 Nyt teidän on uskottava. Jos Hän toimii tällä tavalla tämän yleisön keskuudessa, haluan, että jokainen teistä täällä sanoo: "Veli Branham, minä... minä tiedän, että tuon... tuon täytyy olla Hän, joka katsoo Seurakuntaa samalla tavalla kuin silloin." Haluan, että jos todella uskotte, haluan, että nostatte kätenne ja sanotte: "Herra, hyväksyn sen koko sydämestäni, että uskon, että kyseessä on Kristus Jeesus, Hänen lupauksensa mukaisesti." Kaikkialla rakennuksessa. Jumala siunatkoon teitä. Se on hyvä. Harmi, ettemme voi olla täällä kuukauden ajan. Näettekö, vain antakaa... Olen uusi teille. Se on vaikeaa. Jatkakaa vain uskomista.

201 Nyt, se on Valo. Jumala on Valo, me tiedämme sen, Tulipatsas. Ja nyt te vain rukoilette ja kosketatte Sitä, ja Herra Jeesus vastatkoon.

202 Nyt otan jokaisen täällä olevan hengen hallintaani Jeesuksen Kristuksen Nimessä, Hänen kunniakseen. Olkaa nyt todella kunnioittavia. Rukoilkaa. Olkaa todella kunnioittavia.

203 Nyt, tässä Se on. Edessäni on eräs nainen. Hän on laskenut päänsä alas ja rukoilee oman ahdinkonsa puolesta. Jos haluat nostaa pääsi ylös nyt, hän on tässä edessäni. Uskotko koko sydämestäsi? Uskotko, että Jumala voi parantaa tuon diabeteksen ja tehdä sinut terveeksi? Nyt teillä

on se, diabetes. En tunne sinua. Olet minulle täysin vieras. Mutta uskotko, että olen Hänen palvelijansa? Jos - jos olemme toisillemme vieraita, nostaisitko kätesi ylös, niin että ihmiset näkisivät. Näettekö? Hyvä on. Näettekö, tässä on nainen. Ja nyt hän kärsii diabeteksesta. Ja uskotko, että Jumala voi kertoa minulle, kuka sinä olet? Saisiko se sinut uskomaan? Olette rouva Martin. Jos se on oikein, nostaisitko kätesi? Näettekö? Sinulla vain on uskoa. Älä epäile. Pidä usko.

204 Nyt, mitä hän kosketti? Haluan kysyä yleisöltä. Mitä hän kosketti? Tuolla on nainen, jonka oikea käsi on ylhäällä, ja minun käteni myös, Jumalan edessä. Näettekö? Hän kosketti jotakin. Vain yksinkertainen pieni nainen, se itse asiassa, totta puhuakseni, nyt näette, onko tämä totuus, se yllätti hänet. Hän ei tiennyt, että hänellä oli niin paljon uskoa. Usko ei ole jotain, mitä tuotetaan; se on jotain, mitä teillä on. Näettekö? Hän oli yllättynyt. Jopa juuri nyt nainen tuntee olonsa erilaiseksi kuin muutama hetki sitten. Hän tietää, että hänelle on tapahtunut jotain.

205 Tässä, ettekö näe tuota Valoa? Näettekö tuon Valon? Näettekö sen tässä naisen yläpuolella, aivan tässä takana? Hän kärsii... Hänen päänsä on alhaalla. Hän rukoilee. Mutta hän kärsii selkävaivoista. Jos hän uskoo koko sydämestään, hän voi parantua tuosta selkävaivasta. Varmasti.

206 Hän on menettämäisillään sen, siltä näyttää. Näettekö, hänen rukouksensa liikkuu yhä eteenpäin. Herra, auta minua. Rouva DeVille, se olette te. Tuo on armoa. Nainen rukoili, ei edes ajatellut, ei edes kuullut minun sanovan mitään. Nyt kysykää häneltä, tunteeko hän minut. Sellainen hän on, ja se on hänen ongelmansa.

207 Mitä hän siis kosketti? Tämä on Jeesuksen Kristuksen vahvistus, Sana, joka erottaa ajatukset, jotka ovat sydämessä.

208 Uskotteko te? Vain uskokaa. Rukoilkaa, kaikkialla. Vain uskokaa. Siinä kaikki, mitä teidän täytyy tehdä. Uskokaa vain, uskokaa vain, että olen kertonut teille Totuuden. Minä en ole Hän. Olen vain Hänen palvelijansa, vain Hänen palvelijansa.

209 Jos teillä vain olisi tarpeeksi uskoa! En voi kutsua häntä. Tiedän, mikä häntä vaivaa, mutta odottakaa hetki, niin ehkä se muuttuu. Se ei ole toki mahdotonta, mutta teidän täytyy päästä pois tuosta tuesta. Hän ei voi uskoa omasta puolestaan. On uskottava hänen puolestaan.

210 Nainen, jolla on munuaisvaiva. Hän ei ole täältä kotoisin. Hän on Mississippistä. Hän uskoo koko sydämestään, että Jumala parantaa mu-

nuaisvaivan. Rouva Palmer, jos sinä uskot koko sydämestäsi, voit parantua siitä. Se on jättänyt sinut. Valo kääntyi hänen päällensä. Se on poistunut hänestä. Uskokaa Jumalaan. Älkää epäilkö.

211 Aivan hänen vieressään istuu nainen. Hän kärsii niveltulehduksesta. Uskotko, että olen Jumalan profeetta, rouva? Uskotko sinä? Uskotko, että jos Jumala kertoo minulle, kuka olet, auttaako se sinua uskomaan? Nimesi on rouva Meadow. Uskotko nyt koko sydämestäsi, että sinäkin voit parantua.

212 Tämä sai viereisen naisen syttymään. Hänkin istuu siinä. Siellä Se on liikkeessä, suoraan riviä pitkin. Tuolla istuu nainen, joka kärsii... Hänen vieressään on nainen, joka kärsii diabeteksesta, sokeridiabeteksesta. He haluavat, että hän menee sairaalaan, mutta hän kieltäytyy menemästä. Hänellä on myös poika, jonka puolesta hän rukoilee. Tuo poika ei ole täällä, mutta uskotko, että Jumala voi kertoa minulle, mikä tuota poikaa vaivaa? Hänellä on sydänvaivoja. Jos uskot, Hän parantaa sinut. Uskotko, että Jumala voi kertoa minulle, kuka sinä olet? Rouva Dufflee, D-u, tupla f, l, tupla e. Tavallaan... Aivan oikein. Onko se oikein, nostaisitko kätesi ylös, kätesi ylhäälle. Hyvä on. Nyt sinä uskot, ja sinäkin voit parantua.

213 Uskotteko, että se on sama asia kuin... Uskotteko, että Jeesuksen Kristuksen Läsnäolo on täällä nyt? [Seurakunta sanoo: "Aamen." - toim.] Kuinka moni hyväksyy sen? ["Aamen." - toim.] Oi, millainen turvallisuus Millainen turvallisuus! Näettekö?

214 Mitä te teitte? Te herätitte Hänet. Te toitte Hänet paikalle. Tässä Hän on paikalla. Sillä ei ole mitään merkitystä, mitä veneet kertovat. Muistakaa, että Hän voi sanoa: "Rauha, vaikene."

215 Uskotteko siihen koko sydämestänne? [Seurakunta iloitsee ja sanoo: "Aamen." - toim.] Jos uskotte, nouskaa jaloillenne ja ottakaa se vastaan. Nouskaa seisomaan ja sanokaa: "Uskon sen koko sydämestäni". Nouskaa ylös jaloillenne. "Minä uskon nyt." Se on oikein, olipa ongelmanne mikä tahansa, nouskaa seisomaan ja antakaa Hänelle ylistys.

216 Taivaallinen Isä, tuomme tämän yleisön Sinun luoksesi. He ovat tietoisia siitä, että Sinä olet täällä, Herra.

Päästäköön jokainen paholainen, epäusko, irti otteensa, ja parantakoon Jeesus Kristus teidät kaikki.

217 Saatana, tule ulos tästä yleisöstä! Jeesuksen Kristuksen Nimessä, si-

nua vastustetaan.

branhaminsaarnoja.fi